

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng Chủ Nhật, ngày 14/01/2024

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 5

Muốn phát dương quang đại Phật pháp hay chuẩn mực Thánh Hiền, người làm công tác hoằng pháp phải chọn lựa thái độ thấp nhất. Thái độ đó được đặt trên nền tảng chân tâm tức là luôn chân thành, cung kính, khiêm nhường. Đây cũng là cách đạt được “*Kiến hòa đồng giải*” trong đối đãi với mọi người.

Hòa Thượng chỉ dạy: “***Chúng ta ở trong thời Mạt Pháp này, hoằng dương Phật pháp, hoằng dương chánh pháp, hoằng dương chuẩn mực của Thánh Hiền, nhất định phải chọn một tư thế, thái độ thấp nhất.***”

Nếu chúng ta chọn thái độ cho rằng chỉ mình mới làm được thì sẽ gặp rắc rối hoặc hôm nay, hoặc ngày mai, thậm chí chương ngại sẽ bị cộng dồn. Thái độ đó khiến chương mắt người khác nên họ sẽ chờ đến lúc chúng ta xấu nhất và chỉ cần một thao tác nhỏ là hại được chúng ta.

Thái độ thấp nhất chính là luôn chân thành, cung kính, khiêm nhường. Đạt được tư thái thấp nhất như vậy để xiển dương Phật pháp, Chánh pháp, chuẩn mực Thánh Hiền thì Hòa Thượng khẳng định: “***Có như vậy, Chánh pháp và chuẩn mực Thánh Hiền sẽ được phục hưng.***”

Trong quá trình xiển dương, nếu chúng ta đứng trên giảng đài hay làm các công việc nhưng lại tạo ra tư thái khiến mọi người khó chịu và có thái độ mặc kệ trước sự khó chịu đó thì đây là điều sai lầm. Cách làm này thiếu tâm chân thành, cung kính, khiêm nhường nên mới tạo ra cảm giác khó chịu trong họ. Nếu có đủ tâm thái như trên thì bất cứ ai gần chúng ta, họ đều cảm thấy ấm áp.

Để có tư cách thái độ chân thành cung kính, khiêm nhường, chúng ta phải nhận thức rõ ràng rằng mọi việc làm tốt đẹp nhất mình làm là để cúng dường cho chúng sanh được hưởng chứ không phải để chúng ta thỏa mãn chính mình. Những việc làm tốt đẹp mình làm được không phải của mình mà của biết bao nhiêu người. Nhờ sự giáo huấn của Phật, Bồ Tát Thánh Hiền nên mình mới đạt được thành công nên thành công đó là của Phật, Bồ Tát, Thánh Hiền chứ không phải của mình.

Nếu có ý niệm “*vì mình*” thì yêu ma sẽ thấy gai trong mắt họ. Yêu ma là ai? Là oan gia trái chủ nhiều đời. Họ sẽ đến.

Hòa Thượng nhắc đến cách nhìn của người có thâm niên trong cuộc sống. Ngài nói: ***“Trong chướng ngại thì không nên làm việc gì vượt trội bởi như thế nhất định sẽ bị ma phá hoại. Ma đã tạo nghiệp quá nhiều rồi, vậy thì chúng ta đừng nhẫn tâm để họ tiếp tục tạo nghiệp.”***

Đây là điểm đặc biệt mà chỉ có người trí tuệ mới nhận ra. Rõ ràng là đôi lúc tâm chúng ta rơi vào trạng thái kiêu ngạo, tự mãn, khoe khoang khi làm được một việc tốt hoặc làm những việc quá đặc thù. Chính tâm này gây ra chướng tai gai mắt nên sẽ có kẻ tìm cách phá hoại. Chúng ta làm chướng mắt họ nên họ mới tạo nghiệp. Để điều này xảy ra là chúng ta không có tâm từ bi.

Trong hoàn cảnh này, Hòa Thượng dạy cách dụng tâm là: ***“Việc tốt cần làm nên làm không công không đức”*** thì mới không bị Ma đến phá hoại, gây chướng nạn. Hòa Thượng nói rằng Ma đã tạo nghiệp quá nhiều, nếu để Ma tiếp tục tạo nghiệp thì bao giờ họ mới thoát ra.

Câu nói này như một dự ngôn nhưng là sự thật. Dự ngôn này cho thấy chúng ta phải dùng tâm chân thành thì chắc chắn không có rắc rối. Nếu oan gia trái chủ hận đến mức muốn lấy mạng nhưng vì cảm nhận tâm chân thành của chúng ta mà họ sẽ không đến hoặc nếu có đến thì đến để làm hộ pháp. Tuy nhiên, chỉ cần một ý niệm tự mãn là họ nhận ra ngay.

Hòa Thượng nói: ***“Dùng tâm chân thành đối đãi với mọi người là cảnh giới của Sơ Địa Biệt Giáo Bồ Tát Đại Thừa. Đây cũng chính là phá một phẩm vô minh, thấy được một phần chân tánh. Đây là cảnh giới pháp thân đại sĩ.”***

Hằng ngày chúng ta dùng một mảng tâm chân thành thì chúng ta đang bước vào cảnh giới của Sơ Địa Biệt Giáo Bồ Tát rồi. Nhưng cảnh giới này chúng ta không thường hằng, lúc trôi lúc sụt. Niệm trước và niệm sau luôn thay đổi. Niệm đầu là Bồ Tát và niệm sau là chúng sanh.

Hòa Thượng nói: ***“Nếu mỗi người chúng ta đều khơi dậy được tâm chân thành thì gọi là đạo cộng giới. Đạo chính là chân tâm. Đây là căn bản cứu cánh.”*** Nếu chúng ta không khơi dậy được tâm này thì chưa bước vào cảnh giới thấp nhất của Bồ Tát, khi đó, niệm Phật chắc chắn không thành công.

Vì lý do này mà chúng ta làm bất cứ việc gì thì việc đó không phải là Phật sự mà là Ma sự. Chúng ta nếu hằng ngày không được Hòa Thượng nhắc nhở thì cũng không biết điều này. Vì không có lòng chân thành nên cách thấy, cách làm của chúng ta đều ngược lại, không chống trái ra mặt thì cũng ngầm chống trái. Kết quả là hôm nay không chướng ngại thì ngày mai sẽ có chướng ngại.

Trong Lục Hòa Kính thì ***“Kiến hòa đồng giải”*** chính là dụng tâm chân thành để đối đãi với mọi người. Tâm chân thành thì không thể có chướng ngại.

Hòa Thượng nhắc nhở: ***“Trong tăng đoàn phải lấy Tam phước Lục hòa làm căn bản. Trong Lục hòa quan trọng nhất là Kiến Hòa Đồng Giải. Kiến hòa chính là dùng tâm chân thành để cùng sống, cùng đối đãi với mọi người.”***

Hòa Thượng nhắc đến tăng đoàn là của người xuất gia, còn chúng ta là người tại gia thì lấy đoàn thể, tổ chức, hệ thống của mình để tuân thủ giáo giới của Phật. Sống trong tập thể thì phải đặt việc của mọi người, việc đại chúng làm trọng chứ không phải lấy “*cái ta*” và “*cái của ta*” làm trọng.

Có người bị mang tiếng rằng hằng ngày lấy việc tập thể để làm nhưng là mượn danh tập thể làm việc cá nhân. Người này phải phản tỉnh vì sao mình bị nói như vậy? Nếu người xung quanh thấy mình chướng ngại thì yêu ma quỷ quái cũng sẽ thấy mình không vừa mắt. Mình cần quan sát những người xung quanh đang biểu pháp cho mình học tập. Vì sao trong mối quan hệ giữa người với người, họ không bao giờ bị nhận xét là bo bo làm việc cho mình hoặc là “*tự tư tự lợi*”.

Hòa Thượng phân tích sâu hơn: ***“Kiến hòa đồng giải của người tiểu thừa được xây dựng trên nền tảng của thiền định cũng chính là tuy có vọng tưởng nhưng đều có thể hàng phục được.”*** Hiểu điều này nghĩa là họ có vọng tưởng nhưng không để nó hiện hành. Họ hàng phục được vọng tưởng nên họ có “*Kiến hòa đồng giải*”.

Hòa Thượng nói: ***“Đây là “Định Cộng Giới”. Dùng định làm nền tảng của kiến hòa đồng giải.”*** Dùng “*Định*” làm nền tảng nghĩa là mọi người cùng nhau nhận biết, chia sẻ, cùng hiểu và nhất là dùng tâm cung kính để đối nhau. Khởi tâm động niệm, đối nhân xử tiếp tiếp vật đều dùng tâm cung kính. Làm được như vậy chính là “*Kiến hòa đồng giải*”.

Hòa Thượng sách tấn: ***“Hiện tại mọi người không đạt được cảnh giới “Định Cộng Giới”. Vậy thì chúng ta dùng Kinh Vô Lượng Thọ để làm tiêu chuẩn. Mọi người khởi tâm động niệm đều nương vào giáo huấn của Kinh Vô Lượng Thọ. Vậy thì không có ý kiến sai khác nhau.”***

Nhờ sự giảng giải của Hòa Thượng mà chúng ta hiểu rõ hơn về Kinh Vô Lượng Thọ. Hòa Thượng đem cảnh giới của Bồ Tát để giúp chúng ta ngay trong đời sống của mình mà hiểu được rằng người với người phải dùng tâm chân thành, cung kính, khiêm nhường để đối đãi nhau, để cùng nhau học tập, đề xướng chuẩn mực Thánh Hiền, xiển dương giáo huấn Phật Bồ Tát.

Khiêm nhường thì mới thấy mình còn sơ xuất nên hướng đến người khác cầu học. Còn không thì lúc nào cũng thấy mình đủ rồi, năng lực không thua kém ai nên không thể tiếp cận lời dạy của người khác. Chân thành, cung kính, khiêm nhường là cách thực hiện “*Kiến hòa đồng giải*”.

Nếu trong một gia đình, chúng ta thực hiện chân thành, cung kính, khiêm nhường thì gia đình đó sẽ êm ấm, đạt được chữ “*Hòa*”. Mở rộng hơn, trong một đoàn thể cũng

là như vậy. Người người đều nhìn nhau, hướng về nhau học tập và hoàn thiện bản thân giống như mọi người đều có tấm gương để soi chiếu thì đoàn thể đó sẽ tiến bộ, không có sai trái, sẽ “Hòa”. Một mình mình làm thì chưa chắc nhận ra là mình đúng hay sai. Cho nên người dễ dàng thành công là người biết nương tựa vào đoàn thể.

Hòa Thượng nói trong thế giới này là thế giới phàm thánh đồng cư. Chỉ cần chúng ta nhìn vào người xung quanh mình xem cách họ làm, họ nghĩ để học tập thì có thể chúng ta đang nhìn vào một hóa thân của Phật Bồ Tát mà không biết.

Hòa Thượng từng kể câu chuyện về sự tự tại ra đi của Phật Bồ Tát khi cùng một lúc bị lộ thân phận. Lần đó nhà Vua thiết lễ cúng dường thiên tăng và cần một vị cao tăng chứng minh buổi lễ. Tuy vậy Quốc Sư Vĩnh Minh Diên Thọ vẫn không ngồi vào ghế chứng minh khiến buổi cúng dường chưa thể tiến hành. Một lúc sau có một vị Hòa Thượng ăn mặc lếch thếch ngồi vào ghế chứng minh. Nhà Vua không vừa ý nhưng nhìn sang Quốc sư thấy Quốc sư không tỏ thái độ gì.

Sau khi cúng dường Thiên tăng xong, vua hỏi Quốc sư hôm nay cúng dường thiên tăng có Phật đến ứng cúng không? Quốc sư nói là vị mà ngồi ở ghế chứng minh chính là Phật. Vua loạn tin tìm kiếm tung tích và tìm được Ngài trong hang động trên núi, mong muốn thỉnh ngài về cung để cúng dường. Ngài nói: “*Di Đà nhiều chuyện*”, nói xong thì liền ra đi.

Quân lính về bẩm báo với Vua. Nhà Vua hiểu ngay Quốc Sư Vĩnh Minh Diên Thọ chính là A Di Đà Phật, bấy lâu gần Phật mà không biết, liền tức tốc đến gặp Quốc sư. Chưa đến nơi thì được báo tin là ngài Vĩnh Minh đã viên tịch.

Câu chuyện cho thấy Phật, Bồ Tát đã biểu diễn cho chúng ta xem, từ đó chúng ta phản tỉnh mà biết cách dụng tâm. Nhất thiết phải dùng tâm chân thành, cung kính, khiêm nhường mà đối người tiếp vật thì chắc chắn mình sẽ thành tựu.

Để đạt được chữ “Hòa”, Hòa Thượng đưa ra phương pháp rằng: “***Không dùng vọng tâm vì vọng tâm của mỗi người khác nhau. Chỉ có chân tâm mới giống nhau. Chân tâm là niệm. Trong chân tâm không có vọng tưởng.***

“***Cho nên chúng ta phải buông bỏ tất cả phân biệt chấp trước của chính mình mới có thể hòa hợp với đại chúng. Chỉ cần trong tâm còn một vọng niệm thì cách thấy, cách nghĩ, cách làm của mọi người hoàn toàn khác nhau.***

“***Cách nghĩ cách làm khác nhau thì sẽ khởi lên sự xung đột. Trong một đoàn thể mà khởi lên sự xung đột thì làm sao đoàn thể đó “Hòa” được. Thế gian này chỉ cần một vài đoàn thể hòa hợp hay thanh tịnh đúng như pháp thì thế gian này được cứu. Tất cả thiên tai nhân họa sẽ không có”.***

Tuy nhiên, con người vẫn tự gây ra chướng ngại từ nơi chính mình chứ không phải nơi người khác. Chướng ngại là do “*tự dĩ vi thị*” - tự cho mình là đúng nên phát sinh ra sai lầm.

Trong thời kỳ Mạt pháp hiện nay, tà pháp nhiều như cát sông Hằng. Những dẫn dụ, cám dỗ của thế gian rất nhiều nên nếu chúng ta dùng tư thái cao ngạo thì nhất định không bao lâu ma quái sẽ đến chướng ngại. Ngược lại dùng tư cách, thái độ thấp nhất thì mới có thể phát dương quang đại Phật pháp và chuẩn mực Thánh Hiền một cách lâu dài nhất. /.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!